

Аветіков Д.С., Буханченко О.П.

Сучасні аспекти диференційної діагностики гіпертрофічних та келоїдних рубців голови та шиї

ВДНЗУ « Українська медична стоматологічна академія », м. Полтава

Актуальність наукової розробки проблеми діагностики і лікування рубців шкіри щелепно-лицевої області пояснюється, насамперед, зростанням кількості випадків формування саме патологічних рубців. Крім того, підвищення естетичних вимог суспільства призводить до того, що у осіб з косметичними дефектами в ділянці голови та шиї нерідко виникають серйозні психоневрологічні порушення. Втім ефективне лікування пацієнтів з рубцевими змінами шкіри можливе лише за умови оптимізації диференційної діагностики різних видів рубців.

Метою нашого наукового пошуку є аналіз та узагальнення публікацій, присвячених діагностиці різних видів рубців.

Визначення певного виду рубця передбачає застосування цілого комплексу додаткових досліджень. При цьому, неабиякий інтерес викликають наукові роботи, що наводять результати вивчення рубців шкіри в ультрафіолетових променях. Цей метод заснований на тому, що різні тканини по різному флуоресціюють при опроміненні. Так, науковцями звертається увагу на те, що свіжі рубці, давністю декілька місяців, які при звичайному освітленні мають червоний колір з синюшним відтінком, в ультрафіолетових променях дають слабку темно-фіолетову флюоресценцію. Рубці, які при звичайному освітленні мають блідо-рожевий колір, в ультрафіолетових променях показують слабку блідо-фіолетову флюоресценцію. Однак, оскільки УФО негативно впливає на гомеостаз тканин шкіри, дана методика не знайшла широкого застосування в діагностиці типу рубцево-зміненої тканини.

Капіляроскопія проводиться за допомогою мікроскопа або спеціальних приладів – капіляроскопів. Белоусовим А.Е було обстежене цим методом 100 рубців різного походження і давності, на підставі чого запропонована орієнтовна таблиця капіляроскопічної картини рубців шкіри різної давності. Оскільки дана методика передбачає наявність певного технічного оснащення, що можливо тільки

в умовах спеціалізованих медичних закладах, цей метод не є зручним для використання.

Рентгенологічне дослідження показане у разі вогнепальних і вибухових ушкоджень, дозволяє виявити сторонні тіла і сліди металізації. Рентгендіагностика має певну кількість протипоказань, саме тому доцільність її використання в ділянках голови та шиї підлягає сумніву.

Малихіна Т.В. (2008), проводячи експерименти на щурах, встановила залежність між глибиною опіку, тривалістю і вираженістю підвищення внутрішньошкірного тиску в ділянці ушкоджень та грубістю подальшого формування рубця.

До гістологічних методів оцінки морфодинаміки посттравматичних реактивних змін відноситься цілий комплекс досліджень (морфометрія нативних і забарвлених препаратів, гістохімія, люмінесцентний аналіз, електронна мікроскопія тощо). Попри те, що в цій галузі сучасна морфологія розвинулася достатньо стрімко, ніж в інших, формулювання діагнозу лише на гістологічних даних можливе далеко не завжди.

Отже, методи обстеження пацієнтів з різними видами рубців потребують подальшої розробки та удосконалення.